

Viyolonsel Sonatı No.3, La Majör Op.69

* Allegro ma non tanto * Scherzo. Allegro molto * Adagio cantabile-Allegro vivace

Beethoven'in 5. Senfoni'siyle aynı zamanda bestelediği ve kendisine her zaman yardımcı olan dostu Baron Ignaz von Gleichenstein'a (1778-1828) ithaf ettiği Sonat No.3, viyolonsel sonatları içinde en tanınmıştır. O zamanki savaş durumu nedeniyle "Inter lacrimas et luctum" (Gözyaşları ve matem arasında) başlığını taşıyan eser 1809 yılında yayınlanmıştır.

4/4'lük ölçüde ve La Majör tondaki 1. bölüm o kadar çabuk olmayan (Allegro ma non troppo) tempoda, viyolonselin temayı eşiksiz olarak, duygulu çalmasıyla başlar; mi 'de uzun tutulan notayla piyano girer ve trillerle süslenen partisini ufak bir kadansla bitirir. Aynı durum ikinci kez, tersine tekrarlanır. Önce piyano başlar, viyolonsel tamamlar. Bölüm bu şekilde, piyano ve viyolonselin karşılıklı gelişimi ve iç armonik düzeni bozmayan Mi Majör tondaki yan temaların da sergilenmesiyle, final havasında sona erer.

3/4'lük ölçüde ve La Minör tondaki 2. bölüm melodik scherzo, çok çabuk (Allegro molto) temposuyla ve orijinal bir biçimde kesik staccatolarla gelişir. Pastoral ve tatlı (dölce) havadaki La Majör trio'ya tekrarsız geçilir. Bölüm, A (Scherzo) – B (Trio) – A – B – A sırasıyla beş bölmeyle tekrarlanan Minör-Majör değişiklikleriyle ayrı bir çekicilik kazanır.

3. bölüm, 2/4'lük ölçüde ve Mi Majör tonda başlayan ve ancak 18 mezür süren ağır ve ezgisel (Adagio cantabile) tempodaki bölme, kısa fakat anlamlıdır. Beethoven Op.69 Sonat'ında, Waldstein Sonatı'nda olduğu gibi ayrı bir "Ağır" bölüm yazmamıştır. Bunu izleyen 4/4'lük ölçüde ve yine La Minör tona dönen hızlı bölme (Allegro vivace), pianissimo nüansıya mutlu ve neşeli tempoyla hemen girer, melodik buluşlarla, kovalayan kadanslarla canlı bir şekilde son bulur.

Beethoven - Cello Sonata No. 3 in A major, Op. 69 (Paul Tortelier & Eric Heidsieck)

<http://www.youtube.com/watch?v=GfFGHUiuous>

